

யாழ் பல்கலகை கழகத்தின் கிளிநொச்சிப் பீடத்தில் பபிக் கும் முதலாம் வருட மாணவியபை 'பகிபிவதகை' எனற பபெரில் பாலியல் வகையிற் கொடும்செய்து அந்தப் பணைணதை தறகொலகைக் குத் துணைபியவர்கள் பல்கலகை கழகத்துள் வரக்கபடாது என்று பல்கலகை கழக நிர்வாகத்தால் தடவைதித் திருப்பதாக இன்று வளையான இலங்கைப் பத்திரிகையிற் பபித்தனே. இந்த முடிவு கடந்த சில தினங்களாகச் சமூக வலதை தளங்களில் 'பகிபிவதகை' கதிராகப் பதிவிடப்பட்ட பல ஆத்திரமான கண்டனங்களின் பிரதிபலிபு என்று நினகைகிறனே.

பல்கலகை கழகப் பபிப்பு என்பது மறே கல்வி பபிக்க வரும் ஒவ்வொரு மாணவ மாணவிகளினதும் பிரமாண்டமான எதிர்காலக் கனவுகளதைத் தாங்கிக்கொண்டுவரும் ஒரு மகத்தான பிரயாணம். அந்தப் பிரயாணத்தின் ஆரம்பமே அசிங்கமான அனுபவங்களுடன் ஆரம்பித்தால், அந்த மாணவ மாணவிகளின் இளம் கனவுகள், எதிர்காலத்தில் அவர்கள் மற்றவர்களில் வகைக்கும் நம்பிக்கை, மரியாதை என்பவற்றகைகளே விக் குறியாக்கும் விடயமாக அமகைகிறது. இப்பபித்தான வாழ்வணைடும் என்ற அவர்களின் துய உணர்வுகள் பல்கலகை கழகங்களில் மாணவிகள் காலடி எடுத்து வதைத் த சில நாட்களிலயே 'காமவறெபிபித்த சில காவாலிகளின்' சடேடகைளால் சிதறியழிவதை ஒரு சமுதாயம் மவூனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது, அல்லது அதபைப் பறெிதுபடும் தாமல். ஏதோ சாட்டுக்கள் சொல்லி மறபைப்பது, என்பவதை அந்தச் சமுதாயத்தில் கவூரமாக வாழ வலிமயைற்றவர்கள்க்கும் பணைகள்க்கும் சமத்துவமான இடமில்லை என்பதைத் தளையாகப் பறசாற்றுகிறது.

இலங்கையிற் தொடர்ந்து வரும் பகிபிவதகைக் கொடும்கைகள், இலங்கைச் சமுதாயத்தின் நாகரிக வளர்ச்சியின் பிரமாணத்தபைப் பிரதிபலிக்கிறது. இந்த வதயைசைச் செய்பவர்கள் தங்களின் ஆளுமயைபைப் புதிதாக வரும் மாணவர்களிடம் காட்டி அவர்களை உடல் ரீதியாகவும் உளர் தியாகவும் வருத்துவதும், கவேலப்படுத்தும்வதும் என்பது மனித

உரிமகைக்கு அப்பாற்பட்ட விடயங்கள். முன்பின் திரியாத ஒரு அமைப்புக்குள் வரும் அப்பாவியான மாணவ மாணவியரதை தாங்கள் 'ஒரு வருட, அல்லது இரு வருட சீனியர்கள்' என்ற தகமையுடன் வதவைத்து எந்தவிதமான நாகரீகமான சமுதாயத்திலும் நடக்கக் கூடாத விடயம். ஒரு தனி மனிதனின் தன்மானத்தைக் கவலைப்படுத்தினபம் காணுவது ஒரு பல்கலைக்கழகச் சாதாரண செயலாக எடுக்கப்படுவது அந்த மாணவர்கள் சார்ந்திருக்கும் சமுதாயத்தின் மிகக் கவலாமான சிந்தனையைமைப்பைச் சித்திரிப்பதாகும்.

முக்கியமாக, புதிதாக வரும் மாணவிகளதை தங்கள் அசிங்கமான இச்சகைக்கு உட்படுத்தி அவர்களதை தற்கொலகைக்குத் தள்ளுவதை ஒரு சமுதாயம் 'வறும் விளையாட்டுச்' சம்பவமாக எடுத்துக் கொள்ளுமானால் அந்தச் சமீகமே சித்தம் காலநைத் நிலையிலிருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

உலகத்தில் பலநாடுகளில் பல்கலைக்கழகப் பகிபி வதகைகள் நடந்தாலும் இலங்கை, இந்தியா, பங்களதேஷ் போன்ற நாடுகளில் நடப்பதுபோல் கொடும்மையும் வக்கிரமானதாகவும் இருப்பதில்லை என்று அறிக்கைகள் சொல்கின்றன.

நான் எனது திரைப்படப் பட்டப் பதிப்பை லண்டனில் ஆரம்பித்தனே. புதிய மாணவர்களான எங்களுக்கு வலெகம் பார்ட்டி வதை தார்கள். அதில் எங்கள் விரிவுரையாளர்களும் கல்விக் கூடத்தின் 'சீனியர்களும்' வந்திருந்து எங்களின் 'புதிய மாணவர்கள்' என்ற மனப்பயத்தனைக் க்கும் விதத்தில் பசேப்பழகி வரவறேறார்கள். முதல் வருடம் தொடங்கி மின்று வருடங்கள் முடியும்பட்டும் திரைப்படம் சம்பந்தப் பட்ட என்னென்ன விதமான பதிப்புகள், அனுபவங்கள், சந்தோசங்கள், சங்கடங்கள் வரும் என்பதை தங்கள் அனுபவம் சார்ந்த தடயங்களுடன் மறமைகமாகவும் நரேடியாகவும் 'சீனிய மாணவர்கள்' கலந்துரையாடினார்கள். புதிய மாணவர்களாகிய எங்களுக்கு, ஸ்கிறிப்ட் எழுதுவது தொடக்கம் கமரா, ஒலி, ஒளி, எடிட்டிங், டரைக்ஷன் போன்ற விடயங்களில் உதவி செய்யத் தயாராக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த வரவறேறு புதிய மாணவர்களுக்கு ஒரு தனெபதைத் தந்தது. எங்களுக்குத் திரியாத திரைப்பட நுணுக்கங்களை அவர்களிடம் தயங்காமற் கேட்டறியும் துணிவதைத் தந்தது. அதுதான்; ஒரு கல்வி நிலையத்தை மமேபடுத்தும் பதிப்புமுறை.

இதசைச் சொல்வதானால் லண்டனில் மட்டும்ல்ல பிரித்தானியாவிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் பகிபிவதை முற்று முழுதாக நடப்பதில்லை என்று நான் பதிவிடவில்லை. ஏகாதிபத்திய ஆளுமையின் சரித்திரத்தபை பின்னணியாகக் கொண்ட பிரித்தானியாவின் கல்வி நிலையங்களில் மட்டும்ல்ல, பணிபுரியும் இடங்களிலும் இனவாத, நிறபதே, வர்க்கபதே, பாலியல் பதேம் சார்ந்த பல நிகழ்வுகள் நடப்பதுண்டு. ஆனால் அந்த விடயங்கள் வளியில் வந்தால் அவற்றைக் கண்பிக்கும் சட்டதிட்டங்கள் நிரவாகத்திடமுண்டு. அரசியற் சட்டதிட்டங்களிலுமுண்டு. அவற்றைக் கண்பிக்கப்

பெரும்பாலான ஊடகங்கள் முன் வருவதுண்டு.

ஆனால் இலங்கையில் தொடர்ந்து நடக்கும் விடயங்கள் அசிங்கமானவை.இவையாழ் பல கலகைக் கழகத்தில் மட்டுமல்ல இலங்கையின் பல பல கலகைக் கழகங்களிலும் தொடர்வதாக ஆய்வுகள் சொல்கின்றன.இந்த 'பகிபிவதை' என்ற அசிங்கமான முறை ஆங்கிலயேர் இலங்கையை ஆண்டகாலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்று தகவல்கள் சொல்கின்றன.

ஆங்கிலயேர்கள் மற்ற நாடுகளுக்குச் சென்று ஆளுமகைகொள்ளும் வரையும் உலகின் பல நாடுகளும் தங்களின் பண்பாட்டுடன் சேர்ந்த கலவிக் கபிடங்களில் பயின்றார்கள்.

இலங்கையில் 1942ம் ஆண்டு பல்கலைப்படிப்பு ஆரம்பமானது.முதலில் கொழும்பு (1942) அதன்பின் பரோதனியா(1949) ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சூதந்திரத்தின்பின் பல இடங்களில் பல பல்கலைக் கழகங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

அதாவது,வித்தியோதயா(1959) வித்தியாலங்காரா(195) கட்டுப்பேட்ட(1972) யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகம் (1974)என்று பலவாகும்

அன்னியர்கள் காலடி எடுத்து வகைக்கும் வரை, உலகத்தில் பலநாடுகளில் இருந்ததுபோல இலங்கையிலும் ;,தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் பல்லாயிரக் கணக்கான வருடங்களாகச் சமயக் கலவி,(மதகுரூமார் அல்லது மத அறிவாளர்கள் தலமையை;ல்) சமுதாயக் கலவி(திண்ணைப் பள்ளிக் கபிடங்கள்), பாதுகாப்புக் கலவி (அரசரின் படம்) முறைகளில் வெவ்வேறு தத்துவங்களுடன் பயிற்றப்பட்டவர்கள்.

இலங்கையில்,ஆங்கிலயேர் காலத்தில் பல்கலைக் கழகங்கள் அவர்களின் அரசநீர் வாகத்திலிருந்தன. அதில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்கள் சிலர் இரண்டாம் உலக யுத்தகாலகட்டத்தில் இராணுவத்திற்குப் போய் வந்தவர்களாகவிரும்பினார்கள். இராணுவ முறையில் ஒரு வீரனின் உள உடல் தரையத்தபை பரிசோதிக் கப பல விதமான பரீட்சைகள் வகைக் கபபடுவதுபோல இராணுவத்திலிருந்து வந்து மாணவர்களாகச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களனைவிட 'இளையவர்களதை' தங்கள்குத் திரிந்த விதத்தில் (இராணுவ) பகிபி வதை செய்தார்கள். அக்காலத்தில் பல்கலைக் கழகங்கள்குச் சென்றவர்கள் ஆங்கிலம் படித்த மத்தியதர வர்க்கத்துக் குடும்பங்களசைச் சேர்ந்தவர்கள்.வர்க்க பதேத்தசை சதாரணமாக நடமுறைப்படுத்தித் ; தங்கள் ஆளுமையை நிலைநாட்டத் தயங்காத பாரம்பரியத்திலிருந்து வந்தவர்கள்.அதன் நீட்சியே

இன்று தொடர்பும் அசிங்கமான பகிடிவதனை என்று சொல்லப்படுகிறது.

இவை 'சீனிய மாணவர்களின் தாங்கள் பெரியவர்கள், சிறியவர்களைச் சீண்டி வடிகைகளை பார்ப்பது என்பதற்குப்பால், 'சீனியர்களின்' தனிப்பட்ட மன அமைப்பையும் உட்கொண்டதாகும். இப்படி வக்கிரமான பகிடிவதனை செய்பவர்கள் பெரும்பாலும் ஆணவம் பிடித்த மனப்பாங்குடன் அல்லது மிகவும் தாழ்ந்த மனநிலையுடன் வளர்ந்தவர்களாகவிரும்பார்கள்.' சீனியர்களில் 'பெரும்பான்மையோர் இப்படியான விடயங்களில் ஈடுபட விரும்பாவிட்டாலும் வக்கிரபுத்தியுள்ள அவர்களின் சினகீதர்களைத் திருப்திப்படுத்த இப்படியான கவேலமான சட்டகைகளில் மாட்டப்படுவார்கள்.

'பகிடிவதனை' செய்து இன்பம் காணுவது வடிகைகையான பழக்கமல்ல. அது ஒரு மனநோயின் அறிகுறி. மற்றவர்களைத் துன்புறுத்தி இன்பம் காணும் 'சாடிஸ்டிக்' நோய்க்கொண்டவர்கள் இவர்கள்.

அதுவும் 'சீனியர்கள்' பணத்தாலோ அல்லது சமூதாயத்தில் 'பெரியதலைகளின்' பிள்ளைகள் என்ற தகமகைகளுக்கு அல்லது அவர்களின்; 'வக்கிரத்தின்' பரிமாணங்கள் வாய்விட்டுச் சொல்லமுடியாத அளவுக்குக் கவேலமாகவிரும்புகும்.

- ஆய்வுகளின்படி:

1974ம் ஆண்டு சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா, வித்தியாலங்கர பல்கலைக்கழகத்தில் (இன்றைய கலெனியா பல்கலைக்கழகம்) நடந்த 'பகிடிவதனை' விடயத்தை விசாரிக்க திரு. வி. டபளியு.கூலரத்னாவை நியமித்தார். 12 மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள்.

-1975ல் பரோதனியப் பல்கலைக்கழக சீனியர்களின் 'பகிடிவதனால்' 22 வயதுப்பெண் இறந்தார். ரிப்பர்தனசீலி என்ற பெண் 'வக்கிரமான பாலியல்' (என்னால் எழுதமுடியாத கவேலம்) பகிடிவதையிலிருந்து தப்ப இராமநாதன் மண்டபத்திலிருந்து குதித்ததால் பரலஸைடாகினார். அந்த வதேனையால் பல்லாண்டு வாடிவதங்கி 2002ம் ஆண்டு தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

-பிரசன்னா நிரோஷனா (ஹக் மனா என்ற இடத்தசைச் சரேந்தவர்) 'கொடும்யைான பகிடிவதயைால்' வந்த காயத்தால் இறந்தார்.

-1997ல் 21 வயதான வரபிரகாஷ் என்ற என் ஞினியரிங் மாணவர் பரோதனபை் பல்கலகைக் கழகத்தில் அவருக்கு நடந்த கொடிய ;பகிடிவதயைால்' சிறுநீ ரகங்கள் பாதிக்கப்பட்டிற்றார்.

-1997. அம்பாரடைகெனிக்கல் கொலிஜ்ஜசைச் சரேந்த மூதலாவது வருட மாணவர் கலெும் துசார விஜயதுங்க என்ற 'பகிடிவதகைக் கொடும்கைக் காரர்' குடிக் கப் பண்ணிய அளவுக்கு மீ ரிய மதுவின் தாக்கத்தால் சிறுநீ ரகம் பாழாகி மரணமடந்தார்.

-2002ம் ஆண்டு ஸ்ரீ ஜயெவர்த்தானபுரப் பல்கலகைக் கழகத்தின் மபின்றாவது வருடமாணவர் சமந்தா விதானகே பகிடிவதயைை எதிர்த்த காரணத்தாலான வாக்குவாதத்தால் கொல்லப்பட்டார்.

-2006ம் ஆண்டு,மறே குறிப்பிட்ட பல்கலகைக் கழகப் பரோசிரியர் சந்திம விஜயபண்டார 'பகிடிவதை' சம்பந்தமான விடயத்தில் மாணவர்கள் அவருக்குப் பணியாததால் தனது பதவியதை துறந்தார்

-2014.பி. க. நிக்ஷாந்தா என்ற மாணவரின் இறந்த உடல் பரோதனெயி பல்கலகைக் கழகத்தின் மார்க்கஸ் பெர்னாண்டோ ஆண்கள் விடயத்தின் அருகிலுள்ள புதரூகில் தலாங்கிக் காணப்பட்டது.இவர் 2010ம் ஆண்டு,இவரின் சினகேதன் பல மாணவர்களால் பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப்பட்டதகைக் கண்டவர்.அதன்பின் மிகத்தயரூடனிருந்த நிக்ஷாந்தா பல்கலகைக் கழகத்திற்கு வரவில்லை.இறந்ததற்குக் காரணம் தற்கொலை என்று முடிவானது.

2015. சப்ரகாமுவா பல்கலகைக் கழகத்தில், 23வயதான அமாலி சத்தூரிக் கா என்ற மாணவி 'பாலியல் பகிடிவதகைக் 'கொடும்கைக் காளாகித் தற்கொலை செய்துகொண்டார்.

2019- .23 வயதான பிலான் விஜயசிங்க என்ற மாணவர் மொரட்டுவ பல்கலகைக் கழகத்தில் ;பகிடிவதகைக் குள்ளாகித் 'தற்கொலை செய்துகொண்டார்.இந்த மாணவர் .யாழ்ப்பாணத்தில் மாணவராகவிருந்தபோது,'பகிடிவதகை

'கொடும்மை'க் காளாகியதால் மொரட்டுவகைக்கு மாற்றப்பட்டவராகும்.

சட்டப்படி@ இலங்கைப் பிரஜைகள் 'பகிபிவதகை'கொடும்மைகளுக்கெதிராக சூப்ரீ ம்கொர்ட் 126வது சட்டத்தின்படி, 'பகிபிவதகை'மனித உரிமையை மீறியது என்று 'பெட்டிஷன்' போடலாம். பகிபிவதகைகளில் மாணவர்களைக் கெதிரான 'பகிபிவதகை'க்கு எதிராக 20 இலக்கம் 1998ம் ஆண்டு சட்டம் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தியாவில் பல்கலைக்கழகங்களில் பகிபிவதகை கெதிராக ஒரு அமைப்பு இருக்கிறது. இலங்கையில் அப்படி ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால் இலங்கையின் பிரமாண்டமான பல்கலைக்கழகமான பரோதனியாவில், 'பகிபிவதகை'கெதிராக 1996ல் ஒரு அமைப்பு ஒண்டாகியது. ஆனாலும் 'பகிபிவதகை' கொடியவர்கள் அப்படியான அமைப்பின் நடவடிக்கைகளிலுமிருந்தும் தப்பி விடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. பகிபிவதகை கெதிரானவர்களும் பகிபிவதகையை ஆதரிப்பவர்களும் சில சமயங்களில் கைகலப்பில் ஈடுபடுவதுமண்டு.

ஸ்ரீ ஜயெவார்த்தனாபுர பல்கலைக்கழகத்தில் சமந்தா விதானகே என்ற மஹிளாவது வருட மாணவர் பகிபிவதகை கெதிராகக் குரல் கொடுத்ததால் கொல்லப்பட்ட காலகட்டத்தில்; கல்வி மந்திரியாயிருந்த, எஸ்பி.திஸநாயக்கா பகிபிவதகை கெதிராகக் கடுமையான சட்டங்களை கொண்டுவந்தார்.

ஆனால் இன்றும் பரோதனியா, றுகன பல்கலைக்கழகங்களில் பகிபிவதகைத் தொடர் கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது.

தாய் தகப்பன் எத்தனையோ கஷ்டப்பட்டதுத் தங்கள் குழந்தைகளைப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள். ஆனால் அண்மையில் கிளிநொச்சி வளாகத்தில் நடந்த கொடும்மைகள் போன்று பல தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் அந்த மாணவர்களின் சமுதாயப் பழக்கவழக்கங்களாகும்.

சில வருடங்களுக்குமன் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் ஒருத்தர் அவரின் இளவயது வலையைக் காரியைப் பாலியற் கொடும்மை செய்ததாகக் கோர்ட்டுக்கு இழக்கப்பட்டார். காலம் கடந்தது. அந்த ஏழை; பண்ணைக்கு என்ன நடந்தது என்று யாருக்கும் தெரியாது. பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளருக்கு எதுவும் நடக்கவில்லை. அவர் இன்று அப்பல்கலைக்கழகத்தின் பிரமுகர்களில் ஒருத்தராகவிருக்கிறார்.

புங்குடூதீ வில்,பாடசாலகைக்குச் சனெற்ற வித்தியா என்ற பணெண்ணை ஒரு கும்பல் பாலியல் கொடுமனை செய்து கொலை செய்தார்தர்கள் அவனில் ஒருத்தன் தப்பிச் செல்ல ஒரு தமிழ்ப் பணெ பாராளுமன்றவாதி முயற்சித்ததாக வதந்திகள் அடிபட்டன. இப்படியான வலேயே பயிரமையேம் சமுதாயத்தில் அப்பாவி மாணவர்களின் கதி எப்படியிருக்கும் என்பதற்கு அண்மையில் பாலியல் வதகைக்குள்ளான பணெ தற்கொலை முயற்சிக்கு ஆளானது சாட்சியாகவிரூக்கிறது.

இந்த நிலை மாறச் சமுதாயம் முன்வராவிட்டால் எதுவும் மாறாது.படித்தவர்கள். பண்புள்ளவர்கள், புத்திஜீவிகள், சமுகநலவாதிகள்,ஊடகவாதிகள்,பணெ ஆளுமனைகள், என்ற பல தரப்பட்ட சக்திகளும் ஒன்றுபட்டு இப்படியான கொடுமனைகளுக்குக் குரல் கொடுப்பது இன்றைய காலகட்டத்தின் தவிர்க்கமுடியாத தேவையாகும். பாலியல் வதனை செய்தும் மாணவர்களுக்குக் கொடுமனையான தண்டனைகள் கொடுக்காவிட்டால் மற்றவர்களும் அதே தேவறுகளைச் செய்து தப்பித்துக் கொள்வார்.இப்படியானவர்கள் தான் பலகலைக் கழகப்பிற் கிடத்தப்பட்டதுடன் வலெளிவந்து,எதிர்காலத்தின் ஆசிரியர்கள், சட்டதறிஞர்கள், வதைத்தியர்கள், அறிஞர்கள் அரசியல்வாதிகளென்று பொன்னாடையோர்த்தப்படுபவர்கள். அந்தச் சமுதாயம் ஒருநாளும்,அறம் சார்ந்த உயர்சிந்தனையுள்ள கவுரமான எதிர்காலத்தையே படகைக் கமுடியாது.

எதிர்காலத்தில் ஒரு கவுரமான சமுதாயம் வளரவணெட்டுமானால், கடமனை கண்ணியம் கட்டுப்பாடு என்பவற்றையே படிப்பிப்பது,பற்றோர்,ஆசிரியர்கள் எனப்போரின் தலையாய கடமையாகும்.

rajesbala82@gmail.com